

ಹನ್ನಳು

ತಾಯ್ನನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸ್ಮಾರಕ

(1:1-2:21)

ಸ್ಕಾರ್ಪನ್ ಅರಸನಾದ ಅಗಿಸಿಲಾಸ್ II (ಕ್ರಿ.ಪೂ. 444-360). ಮರಣದ ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ರುವಾಗ ತನಗಾಗಿ ಯಾವ ಪ್ರತಿಮೆಯನ್ನೂ ನಿಲ್ಲಿಸಬಾರದೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟನು. “ನಾನೇನಾದರೂ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರವಾದ ಕಾರ್ಯಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅದೇ ನನ್ನ ಸ್ಮಾರಕ. ವಿನನ್ನೂ ಮಾಡಿದೇ ಇದ್ದರೇ, ನಿಮ್ಮ ಪ್ರತಿಮೆಗಳು ಎನನ್ನೂ ಸೂಚಿಸುವದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಅವರು ಮುಂದುವರಿದು ಹೇಳಿ ದರು. ಇದು ಸ್ಮಾರಕಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಲಿಯಾದ ಗ್ರಹಿಕೆಯಾಗಿದೆ - ಸಂಗಮವಲಿ ಕಲ್ಲುಗಳಿಂದ ನಿಲ್ಲದವುಗಳೇ ಉತ್ತಮವಾದದ್ದು! ಒಬ್ಬರ ಜೀವಿತದ ಮುದ್ರೆ ಮತ್ತು ಅವರು ಮಾತು ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾಧಿಸಿದ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಗತಿಗಳ ನೆನಪುಗಳೇ ಉತ್ತಮ ವಾದ ಸ್ಮಾರಕಗಳಾಗಿವೆ.

“ತಾಯ್ನನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸ್ಮಾರಕವಾದ” ತಾಯಿಯನ್ನು ಸುಂದರಳಾದ ಸ್ತ್ರೀ ಹನ್ನಳು ನಾವು ಗುರುತಿಸುತ್ತೇವೆ. ಅನೇಕ ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಸತ್ಯವೇದದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಹನ್ನಳನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಮೆಚ್ಚುತ್ತಾರೆ. ಅವಳು - “ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವ ತಾಯಿ” ಅಥವಾ “ದೇವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮಾದರಿಯ ತಾಯಿ” ಎಂದು ಹೊಗಳಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ. ನೀವು ಅವಳನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದಾದರೆ, ಪರಿಶುದ್ಧ ಬರಹಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ದೈವಭಕ್ತ ಮಹಿಳೆಯರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಅವಳನ್ನು ಸೇರಿಸಬಹುದು. ಬೈಬಲಿನಿಂದ ಹನ್ನಳ ಕುರಿತು ಬಿಹಿಸಿಕ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆಕೆಯು ಬಂಜೆಯಾಗಿ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿದ್ದ ನಾಲ್ಕನೇಯ ಸ್ತ್ರೀ. ಈ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಅವಳು ಬಹಳ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮಹಿಳೆಯಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಸಾರಳು ನಕ್ಕಳು; ರೆಬೆಕ್ಕಳು ತಟಸ್ಥಳಾದಳು; ರಾಹೇಲಳು ಸಿಡಿಮಿಡಿ ಮತ್ತು ಕೋಪಗೊಂಡಳು. ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಹನ್ನಳಾದರೋ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಮೂಲಕ ದೈವ ಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆದಳು. ಹನ್ನಳ ವಂಶಾವಳಿಯ ಕುರಿತು ನಮಗೆ ಹೆಚ್ಚು ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಆಗ ಕೇವಲ ಪುರುಷರ ವಂಶಾವಳಿಯನ್ನು ನಮೂದಿಸುವ ರೂಢಿ ಇತ್ತು. ಕೇವಲ 1 ಸಮುವೇಲ ಪ್ರಾರಂಭದ ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬಂದ ವಿಷಯದ ಹೊರತಾಗಿ ಬೇರೆ ವಿನೂ ಇಲ್ಲ.

ಹನ್ನಳು ಎಲ್ಲಾ ಮೊದಲ ಪತ್ನಿ. ಅವಳು ಬಂಜೆಯಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಪತ್ನಿ ಸೇರಿದ್ದಳು. ದೇವರ ಮೂಲ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಸೇರಲಿಲ್ಲ (ಆದಿಕಾಂಡ 2:24; ಮಲಾಕಿ 2:15; ಮತ್ತಾಯ 19:4). ಎಲ್ಲಾ ನನ ಬಹು ಪತ್ನಿತ್ವದ ಕೆಟ್ಟ ಪರಿಣಾಮಗಳು ಸಹಜವಾಗಿದ್ದವು. ಹನ್ನಳಿಗೆ ತೋಲಿದ ವಿಶೇಷ ಪ್ರೀತಿಯ ಕಾರಣ ಹೆಸರಿನು ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚು ಪಟ್ಟು, ಗರ್ವ ಮತ್ತು ಸೊತ್ತಿನಿಂದ ಮೆರೆದಳು. ಹನ್ನಳ ಬಲಹೀನತೆಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಅವಳನ್ನು ಅಪಮಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಹನ್ನಳಾದರೋ ಕೋಪದಿಂದ ತಿರುಗಿಬೀಳಿದಳು, ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಹಿಂಸೆಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಿದಳು. ಶಿಲೋವಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಅಜಲಿಸಲ್ಪಡುವ ಯಜ್ಜದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹನ್ನಳ ದುಃಖ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕಡೆಗೊಂದು ಬಾರಿ ಅವಳ ಭಾರವು ಸಹಿಸಲಾರದಷ್ಟಾಯಿತು. ಅವಳ ಮನೋವೇದನೆ, ಅಪಮಾನ ಮತ್ತು ಸ್ವದೋಷಿ ಭಾವನೆ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಅತಿಯಾದ ವೇದನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದವಳಾಗಿ ಅವಳು ಯಜ್ಜದ

ಮೇಜುವಾನಿಯನ್ನು ಜಿಟ್ಟು ಅಲಯದಲ್ಲ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆದಳು.

ಯೆಹೂದ್ಯರ ಪದ್ಧತಿಯ ಪ್ರಕಾರವಿದ್ದ ದೇವದರ್ಶನ ಗುಡಾರವು ಈಗ ತನ್ನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿತು. ಮಂಜೂಷದ ಸುತ್ತಲೂ ಕೆಲವು ಪರದೆಗಳನ್ನು ಇಳಿಬಿಡಲಾಗಿತ್ತು. ಮತ್ತು ಗುಡಾರದ ಸುತ್ತಲೂ ಕಲ್ಲಿನ ಚಿಕ್ಕ ಗೋಡೆ ಹಾಳುಬಿದ್ದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇತ್ತು. ಅದರ ಬಾಗಲಲ್ಲಿ ಮಹಾ ಯಾಜಕ ವಿಲ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಹನ್ನಳು ಅಂಗವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಮೌನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ವೇದನೆಯನ್ನು ತೋಡಿಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿದಳು. ಅವಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ವಿಲಯು ಅವಳು ಮಧ್ಯಪಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾಳೆಂದು ನೆನೆಸಿದನು. ವಿಲಯು ಹನ್ನಳನ್ನು ಕಠಿಣ ವಾಗಿ ಗದಲಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಹನ್ನಳು ತನ್ನ ದುಃಖಕರವಾದ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಳು. ಹನ್ನಳ ವೇದನೆಯನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ವಿಲ, ಅವಳ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಒಂದು ಮಗು ಹುಟ್ಟುವೆಂದು ಹರಸಿದನು. ಗುಡಾರವನ್ನು ಜಿಟ್ಟು ಹೊರಟಾಗ ಹನ್ನಳಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಮಾಧಾನವಿತ್ತು. ತನ್ನ ದುಃಖದ ಭಾರವನ್ನು ಆಕೆಯು ದೇವರ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಜಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಳು. ತನಗೊಬ್ಬ ಮಗನು ಹುಟ್ಟುವೆಂದು ಭರವಸೆಯಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗಿದಳು. ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೇ ಅವನನ್ನು ದೇವರನೇವೆಗೆ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಲು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದಳು.

ಕೂಡಲೇ ಎಲ್ಲಾನನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಈ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಂಡಳು. ತಮ್ಮ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ಉತ್ತರದೊರೆಯಿತೆಂಬ ಭರವಸೆಯಿಂದ ಸಂತೋಷಿಸಿದರು. ಮಗುವು ಜನಿಸಿತು. ದೇವರ ಕೊನೆಯ ನ್ಯಾಯಸ್ಥಾಪಕ ಮತ್ತು ಮೊದಲ ಪ್ರವಾದಿ ಯಾಗುವದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾಗುವಂತೆ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಬಿಶೇಷವಾದ ಶ್ರೀತಿಯಿಂದ ಪೋಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟನು.

ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ತರುವಾಯ ವಾರ್ಷಿಕ ಹಬ್ಬದ ಸಮಯದಲ್ಲ ಹನ್ನಳು ತನ್ನ ಚಿಕ್ಕ ಮಗನನ್ನು ಜಿಡುವದಕ್ಕೆ ಬಂದಳು. ಅಲ್ಲಿನ ದೇವದರ್ಶನ ಗುಡಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ತಾನೆಲ್ಲ ನಿಂತಿದ್ದೆನೋ ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತುಕೊಂಡಳು. ಅಂದಿನ ದುಃಖಕರ ವಾದ ನೆನಪುಗಳು ಮರುಕಳಿಸಿದವು (1:26, 27).

ಸಮವೇಲನನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿದ ನಂತರ ಸ್ತೋತ್ರ ಗೀತೆಯನ್ನು ಹಾಡಿ ಯೆಹೋವ ನಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದಳು. ದೇವರ ಕೃಪಾ ಹಸ್ತಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಎಳೆ ಮಗನನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದಳು. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಒಂದು ಬಣ್ಣ ಅಂಗಿಯನ್ನು ತಂದುಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅದರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹೊಲಗೆ ಶ್ರೀತಿಯಿಂದ ಹೆಣೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ತಾಯನಕ್ಕೆ ಅದ್ಭುತವಾದ ಸ್ಮಾರಕದ ಇತಿಹಾಸವಿದು!

ಹನ್ನಳ ಸ್ಮಾರಕ

ಕೆಲವು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಗುಣಗಳು ಮತ್ತು ಭಾವನೆಗಳು ಸೇರಿದಾಗಲೇ ತಾಯನಕ್ಕೆ ಅಮರವಾದ ಸ್ಮಾರಕ ಕಟ್ಟಬಹುದು.

ದೇವರಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯ ಗುಣ

ಸಂಶಯ ಮತ್ತು ನಿರಾಶೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಹನ್ನಳು ದೇವರ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿದಳು (1:9-18; 2:1-10). ಅವಳ ನಂಬಿಕೆಯು ಎಷ್ಟು ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತೆಂದರೆ ಅದನ್ನು ಮರೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ!

ಮೊದಲನೇದಾಗಿ, ದೇವರು ತನಗೆ ಮಗುವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆಂದು ನಂಬಿದಳು. ಸಮಯ ಕಳೆದ ಹಾಗೆ, ದುಃಖವು ಆಕೆಯ ಅತ್ಯಂತ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕುಂದಿಸಿತ್ತು. ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ವಿಸ್ಮಯ, ಸಂಶಯ ಮತ್ತು ಆಗಾಗ್ಗೆ ತೋರಿಬರುವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿಂದಾಗಿ ಅವಳ ಕನಸುಗಳಲ್ಲಿ ನೋವಿನ ವೃತ್ತಿಹವೇ ನಿರ್ಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಆದಾಗ್ಯೂ ದೇವರು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ಉತ್ತರಿಸುವನೆಂದು ಅವಳಲ್ಲಿ ಭರವಸೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿತ್ತು (1:17). ಹನ್ನಳು ತನ್ನ ಭಾರವನ್ನು ದೇವರ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದಳು. ತನೇ ನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿತ್ತೋ ಅದನ್ನು ತಾನು ಮಾಡಿ, ತನಗೆ ನಿಯಂತ್ರಣವಿಲ್ಲದ್ದನ್ನು ದೇವರ

ಪರಾಂಮಲಿಕೆಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದಳು.

ಎರಡನೇಯದಾಗಿ, ದೇವರಿಗೆ ಸಮವೇಲನನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿ ವಿಲಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಡುವದರ ಮೂಲಕ ಅವಳು ತನ್ನ ನಂಜಿಕೆಯನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿ ತೋರಿಸಿ ದಳು (2:1-10). 1 ಸಮವೇಲ 1:27 ಅತ್ಯುನ್ನತವಾದ ಆತ್ಮ ಖಶ್ತಾಸದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ: “ಈ ಮಗನಿಗಾಗಿ ನಾನು ಬೇಡಿಕೊಂಡೆ, ದೇವರು ನನ್ನ ಖನ್ನಹವನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾನೆ.” ಹನ್ನಳ ಸ್ತೋತ್ರ ಗೀತೆಯು (2:1ff.) ಆತಿಯ ಆಳವಾದ ನಂಜಿಕೆಯನ್ನು ಸಾರುತ್ತದೆ. ಹಳೆ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಯೂ ಕಾಣದ ಆದರೆ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ (ಲೂಕ 1:46 ff.) ಮಲಿಯಳ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಆತ್ಮದ ಕೋಮಲತೆ ಮತ್ತು ಭಕ್ತಿಯ ಆನಂದವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ದೇವರು ಪರಿಶುದ್ಧನು, ಸರ್ವಶಕ್ತನು, ಜ್ಞಾನಿಯೂ ಮತ್ತು ಅತ್ಯುನ್ನತ ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿಯು ಎಂದು ಹನ್ನಳ ಈ ಗೀತೆ ಪ್ರತಿಜಂಜಿಸುತ್ತದೆ.

ಮೂರನೇಯದಾಗಿ, ಸಮವೇಲನನ್ನು ಅಲಯದಲ್ಲ ಜಡುವದರ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ನಂಜಿಕೆಯನ್ನು ಆತ ನಿರೂಪಿಸಿದಳು (1:28; 2:11). ಅವನು ಕೇವಲ ಮೂರು ವರ್ಷದವನು! ಅವಳು ಭಯಪಡಲಲ್ಲ. ಅವನನ್ನು ದೇವರ ಕೃಪಾಹಸ್ತಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದಳು.

ಹನ್ನಳ ನಂಜಿಕೆಯು ನಮಗೆ ಇಬ್ರಿಯ 4:16 ಮತ್ತು 1 ಪೇತ್ರ 5:7ರಲ್ಲಿನ ಸತ್ಯಗಳ ಕುರಿತು ಚೆಲ್ಲುತ್ತದೆ.

ನಂಜಿಷ್ಠ ಸಮಯದಲ್ಲ ತಾಳ್ಮೆಯದಲ್ಲ ತಾಳ್ಮೆಯ ಗುಣ (1:7)

ಅವಳು ಎಷ್ಟು ಸಮಯದವರೆಗೆ ಬಂಜೆಯಾಗಿದ್ದಳೆಂದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆತಿಯು ಕೀರ್ತನೆ 142:4ಜಿ ನೇ ವಚನವನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ: “ನನಗೆ ಜಡುಗಡೆಯಿಲ್ಲ.” ದೇವರು ಅವಳನ್ನು ಜಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೆ ಉತ್ತಮ ವಾದದ್ದನ್ನು ಮಾಡಿದನೆಂದು ತೋರುತ್ತಿತ್ತು. ದೇವರು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆಂದು ಅವಳು ಸರಳವಾಗಿ ನಂಬಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಪೆನಿನ್ನಳ ಕೈರ ಮಾತುಗಳು ಸಾಮ್ಯಕಾದ ಹನ್ನಳ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಮೀರಿದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಆತೆ ವಿನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು? ಆತೆ ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಸಹಿಸಿದಳು. ಈ ತಾಳ್ಮೆಯು ಅವಳ ನಂಜಿಕೆಯನ್ನು ಆಳಕ್ಕೆ ನಡೆಸಿತು ಮತ್ತು ಅವಳಲ್ಲಿ ನಿಲಿಕ್ಕೆ ಹುಟ್ಟಿಸಿತು.

ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ವಿಷಯದಲ್ಲ ಭಕ್ತಿಯ ಗುಣ (1:22; 2:19)

ಸಮವೇಲನಿಗೆ ಅವಳು ತನ್ನನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿದಳು. ಬಹು ವಿವೇಕದಿಂದ ಅವನನ್ನು ಬೆಳೆ ಸಿದಳು. ಅವನಿಗಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಅವನ ಅಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ದೇವರ ಕಡೆಗೆ ನಡೆಸಿದಳು. ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಬೆಳೆಸುವದು ಹನ್ನಳಿಗೆ ದೇವರ ಸೇವೆಗೆ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿಕೊಂಡಂತಿತ್ತು. ತಾಲ್ಮಡಿನಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ ಅಂಶವನ್ನು ಇಂದಿನ ನವಯುಗದ ತಾಯಿಯಂದಿರು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಡಬೇಕು. “ಯಾರು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಕಲಿಯಬಹುದು? ಅವನ ತಾಯಿಯಿಂದ ಶಿಕ್ಷಿತನಾದವನೇ!” ಹನ್ನಳು ಪ್ರತಿವರ್ಷ ತರುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಬಣ್ಣದ ಅಂಗಿಯು ಅವಳ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಅದು ಅಬಂಡವಾಗಿ ಹೆಣೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಉಣ್ಣೆಯ ಒಳ ಅಂಗಿಯಾಗಿತ್ತು. ಈ ಅಂಗಿಯ ಮೇಲೆ ಯಾಜಕರು ಎಫೋದನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಸಮವೇಲನು ತನ್ನ ತಾಯಿ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಬಣ್ಣದ ಅಂಗಿಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದನು.

ತ್ಯಾಗದ ಗುಣ (1:28)

ತನ್ನ ಅತ್ಯಮೂಲ್ಯವಾದ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟುಜಿಟ್ಟಳು. ತನ್ನ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಯಾವ ಹಿಡಿತವಿಲ್ಲದೇ ಅರ್ಪಿಸಿದಳು. ತನ್ನನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಪುನಃ

ಸಮರ್ಪಿಸಿದಳು. ತನ್ನ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ದೇವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನೇ ಬಯಸಿದಳು. ಸಮುವೇಲನಿಗೆ ಉತ್ತಮವಾದದ್ದು ಸಿಕ್ಕುವದಕ್ಕಾಗಿ ಹನ್ನಳು ತನ್ನ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಸ್ವಯಂಚ್ಛೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದಳು.

ಪಾಲನೆ ಪೋಷಣೆಯ ಗುಣ (1:28)

ಅವನು ಸದಾಕಾಲಕ್ಕೂ ದೇವ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಬೇಕೆಂಬುದೇ ಆಕೆಯ ಗುರಿಯಾಗಿತ್ತು (1:22). ಆಕೆಯು ತನ್ನ ಮಗುವನ್ನು ಒಂದು ಭರವಸೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಳೇ ಹೊರತು ಬಹುಮಾಮವಾಗಿ ಅಲ್ಲ. ಅವಳ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅವಳಿಗೆ ಬಹಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳಿದ್ದವು. ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ನಂಜಗಸ್ಥಳಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿದಳು. ಮಗನನ್ನು ಬೆಳೆಸುವದು ಮಾತ್ರ ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿಯದೇ, ದೇವರಿಗೊಸ್ಕರ ಒಬ್ಬ ಸೇವಕನನ್ನು ಮತ್ತು ನಾಯಕನನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದು ತಿಳಿದಳು! ಇಂಥ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಇಂದು ಎಲ್ಲ ತಾಯಂದಿರಲ್ಲರಬೇಕು. ಒಬ್ಬ ತಾಯಿಚ್ಛೆಯಾಗಿ ಹನ್ನಳು ಯಶಸ್ವಿಯಾ ದಳು. ಅವಳ ಮಗನು ದೇವರ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ನೆಂದು ಹನ್ನಳ ಜಲಿತೆಯ ಅಂತ್ಯ ಭಾಗ ದೃಢಪಡಿಸುತ್ತದೆ (2:21).

ಸ್ವಾರ್ಥಕ ಪಾಠಗಳು

ಹನ್ನಳ ತಾಯ್ನದಿಂದ ನಾವು ನಿತ್ಯಕಾಲಕ್ಕೂ ಬೆಲೆ ಇರುವ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಕಲಿಯಬಹುದು.

ನೆನಪಿಡಿಲಿ: ತಾಯಿಯ ಪಾತ್ರ ಬಹು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ! ಒಬ್ಬ ತಾಯಿಯ ನಂಜಕೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅವಳ ನಂಜಕೆಯು ಬಲವಾಗಿದ್ದರೆ ಅದು ಮೊಳಕೆ ಯೊಡೆಯುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ತಾಯಿಯ ಮನೋಧರ್ಮ ಅವಳ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತದೆ. ತಾಯಂದಿರೆ, ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ದೇವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆ, ಅಪಾರವಾದ ನಂಜಕೆ ಮತ್ತು ನಿರ್ಭಾರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಕಲಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರೋ? ಶೋಧ ನೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರು “ತಾಯಿಯ ಆಲೋಚನೆಗಳಲ್ಲಿ” ಸುಭದ್ರತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯು ತ್ತಾರೋ? ಮಕ್ಕಳು ಎನನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಾರೋ ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸೌಮ್ಯ ಸ್ವಭಾವ, ಗೌರವ ಭಾವನೆ ಮತ್ತು ಶುಭದ್ರತೆಯ ಗುಣಗಳನ್ನು ಮಕ್ಕಳು ಅನುಕರಿಸುವಂತೆ ತಾಯಂದಿರು ಅವುಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ರೂಢಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ!

ನೆನಪಿಡಿಲಿ: ದೇವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀಯ ನಿಶ್ಚಿಂತ ನಂಜಕೆ ಮತ್ತು ಸೌಮ್ಯ ಭಾವ, ಅವಳ ಹತಿ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಸಿಹಿಯನ್ನು ತರುತ್ತದೆ. ದೇವರು ತಮಗೆ ಮಾಡಲು ಕೊಟ್ಟ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ, ತಾಯಂದಿರು ಪುದು ಮಾತುಗಳಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ತಾಳ್ಮೆ ಕರುಣೆಗಳಿಂದಲೂ ತಮ್ಮ ಮನೆಯನ್ನು “ಸುಂದರವಾದ ಮನೆಗಳಾಗಿ” ಪರಿವರ್ತಿಸುವರು!

ನೆನಪಿಡಿಲಿ: ತಾಯಂದಿರು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ದೇವರಿಗಾಗಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಬೇಕು. ದೇವರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ತಾಯಂದಿರು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಬೇಕು. ಅವರು ದೇವರ ಕುರಿತಾದ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಆತನ ಅಧಿಕಾರದ ಕುರಿತು ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಪ್ರತಿದಿನ ದೇವರ ಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ವಿಧೇಯರಾಗುವ ಅನಂದವನ್ನು ಮತ್ತು ಪರಿಶ್ರದ್ಧ ಪರ್ವತನೆ ಹಾಗೂ ಗುಣ ಲಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿಯ ಅನಂದವನ್ನು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಡುವ ತಾಯಿ ಧನ್ಯಳು.

ಮುಕ್ತಾಯ

ಹವಳದ ಸಾಲುಗಳು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಸ್ಮಾರಕವಾಗಿದೆ. ಅವುಗಳ ಸೌಂದರ್ಯ ಮತ್ತು ವಿಸ್ತಾರ ಅತಿಶಯವಾಗಿದೆ. ಹವಳವು ಜೀವವಿರುವಾಗಲೇ ಉತ್ಪಾದಿಸುವ ದ್ರವ್ಯದಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಅಸ್ತಿಪಂಜರದಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟವೆ. ಈ ಮಹಾ ಸಾಲುಗಳು ಒಂದು ಉತ್ತಮವಾದ ಜೀವಿತಕ್ಕೆ

ಸ್ಮಾರಕವಾಗಿದೆ. ನಾಶವಾಗದ ಅವುಗಳ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಎಂದಿಗೂ ಮುಲಿಯದ ದಾಖಲೆ ಇರುವುದು. ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ದೈವಭಕ್ತಿಪುಸ್ತಕ ತಾಯಿಯ ಕುರಿತು ಇದೇ ತರವಾದ ಸ್ಮಾರಕವಿದೆ!

ತಾಯಂದಿರೆ, ನಿಮ್ಮ ಜೀವಿತವೂ ಆನಂದ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸ್ಮಾರಕವಾಗಿರುವಂತೆ ಎಚ್ಚರವಹಿಸಿರಿ. ಎಂದಿಗೂ ಜಿದ್ದು ಹೋಗದ ನಂಜಿಕೆ, ಪರಿಶೋಧನೆಗಳು ಬರುವಾಗ ತಾಳ್ಮೆ ಇತರರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಗೌರವ ಮತ್ತು ದೇವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಎಂದಿಗೂ ಸೋತು ಹೋಗದ ಬದ್ಧತೆಯನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಲಿಸಿಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿ, ತಾಯಂದಿರೆ, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ನಿಮ್ಮ ಗುಲಿಯಿರಲಿ. “ನಾನು ಅವನನ್ನು ಯೆಹೋವನಿಗೆ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸುವೆನು. ಅವನು ಬದುಕಿರುವ ಕಾಲವೆಲ್ಲ ಯೆಹೋವನಿಗೆ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತನಾಗಿರಲಿ” (1:28).